

Muzikális muzeális szakestély

Az inotai firmák és az Alumíniumipari Múzeum munkatársai 2004. december 3-án a megszokottól kissé eltérő szakestélyt tartottak: ezen a muzsikáé volt a főszerep. A szakestély elnöke, *Puza Ferenc* és a két cantus praeses, „Töpölyő” és „Pavarotti” kiválóan teljesítette feladatát. A nóták intonálása előtt vagy után kis magyarázatot is fűztek egyik-másik énekhez, sőt a magyar változat után a német változatot is

bemutatták. Mivel új dalok is szerepeltek a műsoron, a szöveget kivetítették. A nagy nótázásban és adomázásban ki-ki saját élményeiből idézhetett.

A krampampuli sem maradhatott el, minőségét a háznagy szakszerű kóstolás után megfelelőnek találta, és ezzel a tagok is azonos véleményen voltak. A múzeum személyzete és az inotai kollegák emlékezetessé tették a napot. A kapott korszok újra meg újra emlékeztetnek majd a „muzikális muzeális szakestélyre”. Az egyesület és az Alu-

míniumipari Múzeum kapcsolata ezzel még szorosabbá vált. Az anyagi feltételeket az Inotai Alumíniumkohó és az Alumíniumipari Múzeum biztosította. Köszönet ezért.

A hagyományápolók munkájának eredményét a szaporodó, sikeres szakestélyek igazolják. A struktúrájukban és hangnemükben is megújuló rendezvények alapján bizakodhatunk: van esély a megújulásra.

(Harrach Walter híradása alapján)

Bányász-Öntő Bál Lillafüreden

A Bányászati Szakosztály Borsodi Szervezete és az Öntészeti Szak-

1. kép: Nyitótánc

osztály 2005. február 5-én tartotta hagyományos egyesületi bálját Lillafüreden, a Palota szállóban. A résztvevőket *Törő György*, a Borsodi Szervezet titkára és *Katkó Károly*, az Öntészeti Szakosztály titkára köszöntötte. *Lóránt Miklós*, a helyi szervezet elnöke és *dr. Sohajda József* egyesületi alelnök ünnepélyes megnyitását követően látványos nyitótánc következett. A hagyományos program szerint folytatódó bálon a

2. kép: Lillafüredi bál

több mint kétszáz fős vendégsereg jó hangulatban hajnalig mulatott.

(Déli Hírlap)

BELFÖLDI HÍREK

Újra izzik az acél Diósgyőrben

A 234 éves diósgyőri kohászatot 2003 januárjában vitte csődbe olasz tulajdonosa. Akkor az acélmű DAM Steel néven működött. A felszámolótól bérelt üzemet még egy évig működtette a Borsodi Nemesacélgyártó Kft., majd idén tavasszal leállt az egykor jobb napokat látott gyáróriás.

A felszámoló, a Mátraholding Rt. pályázatok sorát írta ki a DAM Steel Rt. értékesítésére, ám csak a negyedik tender hozott sikert, amikor a Dunaferr Rt. új többségi tulajdonosa, a Donbasscsoport érdekkörébe tartozó Európahíd 2003 Kft. olyan érvényes ajánlatot nyújtott be, amely a pályázat megnyerésére is alkalmas volt. Így a Donbass

Ipari Szövetség a szerződések megkötését követően a nyár végén birtokba vehette a DAM 2004 Kft. névre keresztelt acélművet.

Rekordidejű felkészítés kellett ahhoz, hogy november 24-én görögkeleti, római katolikus és ortodox egyházi áldással, ünnepélyes keretek között újraindíthassák a gépsorokat. Az ünnepélyes üzemindítást hétszáz ember két és fél hónapos megfeszített munkája előzte meg, amelynek során felkészítették a berendezéseket az üzemi működésre, kijavították a tetőt, több száz tonna hulladékot távolítottak el az épületből, átfestették a gépeket, rendbe tették a szociális helyiségeket, vagyis igyekeztek mindent megtenni annak érdekében, hogy emberhez méltó körülmények között kezdődjék újra a termelés.

Az üzemindító ünnepségen *Csizmár Gábor* foglalkoztatáspolitikai és mun-

kaügyi miniszter, *Szergej Taruta*, a Donbass Ipari Szövetség elnöke, *Hónig Péter*, a Dunaferr Rt. vezérigazgatója, *Káli Sándor*, Miskolc polgármestere, *Tóth Béla*, a DAM 2004 Kft. ügyvezető igazgatója, valamint a műszakos dolgozók együttesen kísérték figyelemmel, amint az első acélbugák elhagyták a tolokemencét, és végigördültek a hengersoron.

Az ünnepélyes ceremónia után *Szergej Taruta* megerősítette, hogy hosszú távú befektetésben gondolkodnak, s ez eddigi intézkedéseikből is látszik. Vizsgálják az acélmű megindításának lehetőségeit, és szeretnék teljesen kihasználni a kapacitását. A termelés teljes felfuttatásának célja évi 700–750 ezer tonna kiváló minőségű acéltermék kibocsátása. Év végén mintegy másfél havi hengerelt termékre volt megrendelésük, ez akkor fog je-

lentősen változni, amikor az acélmű is termelni kezd, és nem kell a speciális alapanyagot Ukrajnából szállítani.

Tóth Béla ügyvezető igazgató szerint a piac rendkívül kedvezően fogadta a hengerelt rúdidoztermékek újbóli megjelenését. A termelés felfuttatását követően mintegy 900–1000 ember számára biztosítanak munkalehetőséget, a városnak nagyjából 3,5 milliárd forint iparüzési adót fizetnek.

*Acélpia*c 2004. IV.

Jubileumi szakmai nap a FÉMSZÖVETSÉG 10 éves fennállása alkalmából

Jubileumi szakmai nappal köszöntötték a Magyar Fémhulladék Forgalmazók és Feldolgozók Szövetsége alakuló közgyűlésének 10 éves évfordulóját Apcon, a vállalatcsoport központi irodaházának tanácstermében az alapító tagok és az elmúlt évtized során a szövetség munkájában részt vett társaságok képviselői 2004. december 2-án.

A résztvevők az ülés előtt a hatvani temetőben találkoztak az egyesület alapító főtítkárának – *dr. Horváth Lajosnak* – a sírjánál, ahol *Németh Tamás* elnök (a SALKER Kft. ügyvezető igazgatója) méltató szavai után elhelyezték a megemlékezés és a kegyelet virágait. Emlékbeszédében *Németh Tamás* méltatta *dr. Horváth Lajos* szakmai életútját, a ma is virágzó apci termelő vállalatok létrehozásában, működtetésében és fejlesztésében játszott – máig is ható – tevékenységét, és annak a felismerésnek a kibontakoztatását és kitartó szervezéssel végrehajtott megvalósítását, amely a FÉMSZÖVETSÉG megalapításához vezetett.

Az előadóülést *Németh Tamás* elnöki köszöntője vezette be, vázolta azt az utat, amelyet a szövetség az elmúlt évtizedben megtett, kiemelve a szakmai érdekképviseleti munka alakulását és illeszkedését a gyorsan változó környezethez és gazdasági szerkezethez.

Ezt követően *Hajnal János* (a FEFERRUM Kft. kereskedelmi igazgatója) széles körű kitekintést adott a fémhulladék-újrahasznosítás változó nemzetgazdasági szerepéről és fokozódó jelentőségéről, a felhasználás növekvő mennyiségi és minőségi igényeiről.

A fémhulladék-újrahasznosítás technológiáinak elmúlt évtizedben bekövetkezett fejlődéséről *dr. Török Tamás*, a Miskolci Egyetem docense tartott előadást.

A fémhulladék-újrahasznosítás és -feldolgozás jogszabályi hátterének változásait *Sándor Gáborné* (vezető főtanácsos, Gazdasági és Közlekedési Minisztérium) mutatta be, az EU-csatlakozás hatásait és az új típusú (elektronikai, személygépkocsi, csomagolás-technikai stb.) hulladékok sajátosságait kiemelve.

Az újrahasznosított fémhulladékok legnagyobb felhasználójának számító magyar öntészeti ipar fém- és öntéstechnológia-csoportok szerinti változásait mutatta be a Magyar Öntészeti Szövetség képviselőjében *dr. Hatala Pál* ügyvezető főtítkár.

A kávészünetet követően a tagvállalatok képviselői közül *Németh Tamás*, a SALKER Kft., *Székely László*, a MOFÉM Rt. termelési és fejlesztési igazgatója, *Kovács Zoltán János*, a MAL Rt. Alumínium Üzletág AluFÉM divíziójának igazgatója, *Vincze Gábor*, az Inter-Metal-Recycling Kft. ügyvezető igazgatója, *Gilányi Tamás*, a Metalkontakt Kft. ügyvezető igazgatója, *Máthé József*, a MüGu Kft. ügyvezető igazgatója, *Sőregi Csaba*, az ALU-BLOCK Kft. ügyvezető igazgatója, *Pethő Sándor*, a Metalwest fejlesztő mérnöke és *Szabó Péter*, az ERECO Rt. divízióigazgatója ismertette társaságuk elmúlt évtizedben végbe ment műszaki fejlesztési és kereskedelmi tevékenységét.

A szakmai programot követően fehér asztal mellett – a SALKER és az ALU-BLOCK Kft.-k vendégszeretettel élvezve – idézte fel a mintegy ötven résztvevő annak a sikerekben és kudarcokban egyaránt gazdag évtizednek az eseményeit, amely alatt a FÉMSZÖVETSÉG a hazai fémhulladék-forgalmazó és -feldolgozó iparág meghatározó szakmai-érdekképviseleti szervezétévé vált.

A rendezvényen elhangzott előadások szerkesztett változatát a FÉMSZÖVETSÉG kiadvány formájában a szélesebb szakmai közönség elé kívánja tárni.

(*Szabylár Péter*)

Anyagtudományi Szimpózium Dunaújvárosban

A Magyar Tudomány Ünnepe alkalmával 2004. november 18-án a Dunaújvárosi Főiskolán Anyagtudományi szimpóziumot tartottak. A Szimpózium levezető elnöke *dr. Tóth Tamás* főiskolai tanár volt. Az elhangzott előadások:

Lőrinczi József, dr. Szabó Zoltán, dr. Zsámbók Dénes, dr. Verő Balázs, dr. Dobránszky János, Hirka József: Kísérleti gyártás DP- és TRIP-acélok hazai bevezetésére.

Dr. Horváth Ákos: A duális fázisú és TRIP-acélok nagyüzemi kísérleteinek jelenlegi helyzete.

Dr. Dénes Éva: Zománczható acéllemezek komplex jellemzése, egy átfogó kísérleti program tapasztalatai.

Dr. Réger Mihály: DP- és TRIP acélok interkritikus hőkezelésének modellezése.

Molnár József, Illés Péter, Kovács Árpád: Melegen hengerelt szalagok szelvényalakja és fejlesztésük irányába tett intézkedések eredményei.

Varga Ottó: A DWA Kft. dresszírozó hengerállványainak rekonstrukciója.

Török Péter: Acélszalagok korszerű bevonatolási technológiája.

Dr. Farkas Péter: A mérnökképzés problémái és lehetőségei.

Folytatódik a kokszoló bővítése Dunaújvárosban

A Dunafer Rt. és ukrán partnere, a Donbass-csoporthoz tartozó Azovimpex Ltd. megállapodtak a III. sz. kokszolóblokk második ütemű bővítéséről. (A blokk első felének átépítési munkái 2003-ban fejeződtek be.) Az aláírt alapszerződés értelmében megvalósuló beruházással 2005. IV. negyedétől kezdődően a blokk teljes kapacitással működhet. A megnövekedett kokszolói kapacitásnak köszönhetően a Dunafer Rt. a saját szükségleténél csaknem 300 ezer tonnával több kokszt tud majd előállítani, melyet hazai vagy más piacokon értékesíthet.

(*Dunafer*)

Emlékpark Ómassán

2004. október 7-én a Borsod megyei közgyűlés elnöke, Gyárfás Ildikó az ország különféle területeiről összeesereglett bányász szakemberek előtt avatta fél Ómassán, a Központi Kohászati Múzeum öskohója mellett létesült bányászati emlékparkot. A szakmailag igényes kialakítású emlékpark feladata bemutatni a borsodi szénbányászat szakmakultúrájának eszközeit. A jelenlévők szomorú szívvel

1. kép: Véget ért Borsodban a mélyművelésű szénbányászat

vették tudomásul, hogy a bányász emlékpark ünnepélyes felavatásával egy napon gördült ki a lyukóbányai aknából a szénnel megrakott „utolsó csille”. Lyukóbánya bezárásával véget ért a

borsodi medencében a mélyművelésű szénbányászat. A két évszázad alatt itt tevékenykedő bányászokért szólt a hang.

(Déli Hírlap)

2. kép: Gyárfás Ildikó megnyitja Ómassán a bányászati emlékparkot

Herrmann Miksa professzor síremlékének avatása

A Magyar Mérnöki Kamara egykori elnökének följújtott és átépített síremlékét 2004. november 2-án adta át az MMK elnöke a budapesti Farkasréti temetőben. Dr. Kováts Gábor elnöki üdvözlő szavai után dr. Molnár Károly professzor, a BME rektora méltatta Herrmann professzor életművét. A hazai műszaki szakmai szervezetek és intézmények megjelent képviselői koszorúikkal borították a kifogástalanul megújított szerény síremlékét.

Kép: A síremlék avatása

A szülőföld és az egykori selmeci alma mater tiszteletét a Miskolci Egyetem kis küldöttsége hozta el, dr. Döbröczöni Ádám, a gépészmérnöki kar dékánja, az Egyetemtörténelmi Bizott-

ság elnöke, dr. Zsámboki László, a Könyvtár, Levéltár, Múzeum főigazgatója, az Egyetemtörténelmi Bizottság titkára és Szendi Attila levéltárvezető személyében. Az egyetem koszorúját Zsámboki László helyezte el.

Herrmann Miksa 1868-ban Selmecbányán született. Édesapja, Herrmann Emil, az ottani akadémia nemzetközi tekintélyű gépész-fizikus professzora volt, aki tankönyveivel és előadásaival hervadhatatlan érdemeket szerzett a magyar nyelvű műszaki szakirodalom és szakterminológia megteremtésében. Az energetika terén Németországban publikált szakkönyveiben elért eredményei közül többre még ma is hivatkoznak a tudomány nemzetközi porondján. Fiát Bécsben taníttatja, aki 1894-ben szerez gépészmérnöki oklevelet, néhány évi üzemi munka után 1899-ben visszatér Selmecre, ahol a mechanika, majd a vasgyári géptan professzora lesz. 1906–1908 között a főiskola rektora. Életútjának további állomásai: 1911–1940: a budapesti műgyetem gépszerkesztési tanszékének professzora, 1918–1920: gépész dékán, 1933–1934: rektor, a hazai mérnöktársadalom kiemelkedő

alakjaként, 1924–1926: az MMK, 1924–1925: az MMÉE elnöke, 1926–1929: a kereskedelem és iparügy minisztere, 1920 és 1935 között országgyűlési képviselő. Gépelemek-tankönyve évtizedeken át alapvető mű volt.

A szülőföldhöz való ragaszkodását jelzi, hogy a Trianon utáni Magyarországon megalakult (1921) „Selmecbányaiak Egyesülete Budapesten” szervezetnek haláláig (1944) tevékeny védnöke volt.

Szoborportróját az OMBKE megbízásából 1969-ben Kucs Béla mintázta meg, ez az ME Gépelemek tanszékének bejáratánál fogadja a műszaki hallgatókat.

(Dr. Zsámboki László főigazgató)

Lejtősakna Bátaapátiban

Több évig tartó, 13 milliárd forint ráfordítással végzett kutatás után 2005. február 8-án ünnepélyes körülmények között megkezdték Bátaapátiban a Mária lejtősakna mélyítését, mely a kis- és közepes aktivitású radioaktív hulladékok elhelyezésére szolgáló földalatti kamrák pontos helyének meghatározására, illetve megközelítésére szolgál. A tervek szerint a tároló 2008-tól fogadhatja a Paksi Atomerőmű hulladékait.

MTI-hír alapján

Emléktábla-avatás az Öntödei Múzeumban

Az Országos Műszaki Múzeum Öntödei Múzeuma szerény ünnepség keretében állított emléket a múzeum épülete megmentőjének, aki egyben az Öntödei Múzeum alapítója és első igazgatója volt. A múzeumban pedig időszaki kamarakiállítás nyílt *Kiszely Gyula* életéről, az Öntödei Múzeummal kapcsolatos tevékenységéről és irodalmi munkásságáról.

Kiszely Gyula (1911–1997) technikatörténész élete jelentős részét a kohászat története kutatásának, a tárgyi emlékek megmentésének és megőrzésének szentelte. Nevéhez fűződik – már 1952-ben – az újmassai Hámor múzeumának létesítése és a gyár történetének megírása. Ez a múzeum nemcsak egy ipari műemléket őrzött meg, hanem hosszabb távon idegenforgalmi jelentőségűvé is vált.

1953-ban az – addig elsősorban a diósgyőri vaskohászatra vonatkozó – gyűjtőmunka *Kiszely Gyula* révén már országos szintre is kiterjedt. Ennek során sikerült pl. a diósgyőri kohó makettjét is begyűjtenie.

Másik lényeges műve a miskolc-háromi Központi Kohászati Múzeum megalapítása volt (1956), ezt 1970-ben az egykori felsőháromi Kancellária épületében helyezték el véglegesen. Így helytörténeti és ipartörténeti szempontból a legméltóbb helyre került a múzeum.

Kiszely nagy munkát fektetett a korábbi ipari épület rendbehozatalába és a kiállítási anyag összegyűjtésébe. A múzeum végül 1969-ben nyitotta meg kapuit a nagyközönség előtt, és ma is Miskolc egyik vonzó színpontja.

Ugyancsak 1956-ban szervezte meg a kohászati Történeti Bizottságot, ez kutatási eredményeit közlemények sorozatában publikálta (41 szám jelent meg), ásatási tevékenységéből pedig sok anyag került a múzeum birtokába.

Ezt követte a diósgyőri LKM-hez „csatolt” Ganz Törzsgyár megmentésére tett erőfeszítése. Mikor 1964. augusztus 15-én leállították a termelést, ő már kilincsel, lobbizott, harcolt a hivatalokkal, hogy az akkor mintegy 100 éves épületeknek legalább egy részét meg-

mentse, és a közművelődés céljaira alkalmassá tegye. Több éven át kellett szó szerint küzdenie annak érdekében, hogy legalább a gyár legrégebbi része, a kérég-keréköntöde műemlék lehessen és megmaradjon. Kötetet tesz ki a hivatalos levelezés, amely ezt a következetes harcot dokumentálja. Mindemellett részletes, kéziratos naplót is vezetett a tervezett múzeummal kapcsolatos munkáiról. Ez a rendkívül precíz napló ma a múzeum létesítésének alapdokumentuma.

1964-től 1969 közepéig folyt az épület mentése: részben megszabadítva az eredeti részeket a hozzáépítéstől, részben pedig a megmaradó részeket felújítva, restaurálva. *Kiszely Gyula* állandó felügyeletével

folytak a munkálatok, amelyekhez kiváló segítőtársat kapott *Pfannl Egon* építészmérnök személyében, akinek tervei alapján alakult ki a mai múzeum képe. Az öt évig folyt munka során a múzeumi részben rendbehozták az elhasznált darukat, öntőköröket, kupólakemencéket stb., így azok eredeti szépségükben mutatták be az egykori munkaszekőket.

Ezek nyomán került sor 1969. szeptember 29-én az immár megújult és múzeummá vált ipari emlék felavatására. Az Öntödei Múzeum igazgatói teendőit 1972-ig, nyugdíjba vonulásáig *Kiszely Gyula* látta el, de munkásságát tovább folytatta élete végéig.

Bár nem lehet súlyozni, hogy életművében melyik múzeum kialakítása volt a jelentősebb, mégis úgy érezzük, hogy a budapesti Öntödei Múzeum különleges helyet foglal el ebben. Talán a legerősebb küzdelmet itt kellett megvívnia, hogy az értékes ingatlan ne építési területté, hanem műemléket megőrző múzeummá váljon. És amikor – még életében – jöttek a nehéz idők, a 90-es évek, amikor 1994-ben elhangzott (a Magyar TV 2-es műsorában), hogy „múzeumot vegyenek”, bizony összeszorult szívvel gondolhatott élete munkásságának összeomlására. Sze-

rencsére ez nem következett be. A művelődésügyi tárca és az Országos Műszaki Múzeum segítségével sietett a három múzeum akkori tulajdonosának (DIMAG), és az Országos Műszaki Múzeum átvette azokat az OMM filiáléiként. Így ezek az ipari múzeumok a kitűzött céloknak megfelelően, biztonságosan működhetnek tovább – és ezt *Kiszely Gyula* még megérte.

Varga Bendegúz alpolgármester elhelyezi koszorúját az emléktáblánál

A 2004. december 7-én az Öntödei Múzeum bejáratánál elhelyezett tábla ennek a múzeumalapítónak kíván emléket állítani. A táblán látható, *Búza Barna*, neves szobrászművészünk, *Kiszely Gyulát* ábrázoló alkotása. Az emléktábla leleplezésére a bányászok és kohászok Borbála-napi ünnepségébe illesztve került sor. Az ünnepségen *dr. Hatala Pál* (OMBKE) idézte fel a Borbála-hagyományt, majd *dr. Ládai Balázs* ismertette a Ganz Ábrahám Öntéstartörténeti és Múzeumi Alapítvány szerepét a hagyományörzés és a tábla felállításával kapcsolatban, majd az Országos Műszaki Múzeum főigazgatója, *Kócziánné dr. Szentpéteri Erzsébet* méltatta – személyes élményeket is beleszöve – *Kiszely Gyula* munkásságát.

A felavatott emléktáblát megkoszorúzták az Alapítvány, valamint az Országos Műszaki Múzeum és fiókintézményeinek képviselői, a budapesti II. kerületi önkormányzat nevében pedig *Varga Bendegúz* alpolgármester helyezte el a megemlékezés koszorúját. Az ünnepségen a múzeumok és a kohászöntész szakma mintegy 150–200 főnyi képviselője vett részt, és róttá le tiszteletét a magyar ipartörténet jelentős kutatója és a múzeum alapítója előtt.

(Lengyelne Kiss Katalin – Klug Ottó)

Megnyílt a Magyar Nemzeti Bank Látogatóközpontja

A kiállítás elsőként a pénz kialakulását tárja elénk, a forgalomban lévő pénzállományt és azok biztonsági elemeit mutatja be. Helyet ad a világ minden tájáról érkezett, számunkra érdekes, egzotikus bankjegyeknek, emlékpénzeknek és egyéb különlegességeknek, valamint bemutatja a legmodernebb fizetési eszközöket is (bankkártyák, telebank, elektronikus pénztárca).

„Magyarország pénzei” címmel mutatja be a kiállítás a magyar pénzkibocsátás történetét. Az MNB bankjegy- és érmegyűjteményének legjelentősebb és legkülönlegesebb darabjait mutatják a vitrinek és a monitorok. A magyar pénztörténet – ennek megfelelően a kiállítás is – *Szent István* dénárjával kezdődik. *Károly Róbert* uralkodása alatt verték az első aranyforintot, amelyet „*fiorino doro*”-nak neveztek a firenzei aranyforint után. Ezért lett az 1946-ban bevezetett és máig is forgalomban lévő pénznem neve forint. Történelmi jelentőségű a Kossuthbankó, hiszen ez volt az első önálló magyar pénzjegy, négy nyelvű felirattal. A tárlók foglalkoznak a világ legnagyobb inflációjával, amely 1946-ban zajlott le Magyarországon. A kiállított pénzsorozatok verete, grafikája, felirata, de még címeinek alakulása is fontos tükre a magyar történelemnek. A pénzekon látható királyainkról, fejedelemneinkről és más történelmi személyeinkről további információk is megjeleníthetők a monitorokon. Egy-egy érdekesebb pénz részletes leírása gombnyomással megkereshető. A magyarországi pénzverdéről, pénzverői kamarákról is tájékoztatót kaphatunk az érintőképernyős pultok segítségével.

A kiállítás egyik sarkában korhű berendezés szemlélteti az 1930-as évekbeli jegybanki hivatalnokok munkakörülményeit, ízelítőt adva az akkori irodai berendezés stílusáról is. A dolgozószobát kiegészítik a pénz- és nemesfémmerő-, tároló- és szállítóeszközök. A kiállítás jelentős része az épület tervezésének, építésének bemutatása. A monumentális épület minden része, szobája, sarka és szeglete tökéletesen

szolgálja a jegybanki tevékenységet, miközben az épületen körbefutó fríz bemutatja a pénzügytörténetet a kezdetektől a leszámolásig (beszélő épület). A banktörténeti rész többek között szól az önálló magyar jegybank és pénzügyi rendszer kialakításáról, és az állam aranytartálékának a II. világháború alatti megmentéséről. Megismerheti a látogató a magyar értékpapír-kibocsátás történetét, valamint a világ országaiban jelenleg forgalomban lévő érméit és bankjegyeit is.

A legkorszerűbb berendezésekkel felszerelt előadóterem a jegybank legfontosabb tevékenységeiről és a pénzügyi alapfogalmakról szóló előadásoknak biztosít fórumot. A vetítőteremben színes rövidfilmekkel vezetnek be a látogatókat az MNB és a pénzügyek világába. Az interaktív bemutatóval lehetőség nyílik az egyes országokban használatos euróérmék és bankjegyek tüzetesebb vizsgálatára, biztonsági elemeinek összehasonítására, valamint az euróbevezetés előnyeinek megismerésére. Ugyanakkor a „komoly” pénzügyi témákon kívül lehetőség nyílik néhány vidám perc eltöltésére is, amikor a vendégek a kiállításon kipróbálhatják a pénzhez kapcsolódó játékokat. Színes, önarcképes fabatkát nyomtathatnak, ha a kiállításon látottakról megfelelő választ tudnak adni. Lemérhetik testtömegüket 1, 10, 100 forintosokban, 1 eurós érmékben, sőt aranyrúdiban is. Kipróbálhatják erejüket egy igazi aranyrúd megemelésével. Saját érmét verhetnek a kis csavarosós érmeverő gépen.

A MNB Látogatóközpontja (V., Szabadság tér 8.) minden érdeklődőt szívesen fogad munkanapokon 9–15 óráig, a látogatás ingyenes, előzetes egyeztetéssel csoportos látogatók számára tárlatvezetést és filmeket, előadásokat biztosít. Minden kedves tagtársunknak és családtagjainak ajánlom a kiállítás megtekintését.

(*Káplánné Juhász Márta*)

Az MTA Bányászati Tudományos Bizottságának ülése

2004. november 25-én a Miskolci Egyetemen ülésezett az MTA Bányászati Tudományos Bizottsága.

Az ülésen *dr. Böhm József*, a Mű-

szaki Földtudományi Kar dékánja ismertette a karon szükséges oktatási változtatásokat. Előadásának elején bemutatta a magyar felsőoktatás átalakításának tervezetét, az átalakítással kapcsolatos eddigi állami intézkedéseket. Ismertette az oktatási törvény előkészítésének napjainkig tartó folyamatát, és hangsúlyozottan említette a minisztérium és a felsőoktatás szereplői elképzeléseinek jelenleg is teljes diszharmonióját. Részletesen foglalkozott a kar új oktatási struktúrájával, amelyben az eddigi szakok számát egyre kellett csökkenteni. A Műszaki Földtudományi Alapszak összesen négy szakirányban végez képzést: földtudományi, bányá- és geotechnikai, olaj- és gázmérnöki, előkészítés-technikai.

A BTB tagjainak fokozott érdeklődésével kísért előadásában a dékán kitért a képzési célok, a szakmai kompetenciák, az oktatott törzsanyag ismertetésére is.

Ezt követően *dr. Somosvári Zsolt* a közepes aktivitású radioaktív hulladék elhelyezéséhez kapcsolódó geomechanikai kutatásokról számolt be. A kutatások kiterjedtek az üveghutai terület gránit kőzettestének geológiai, geofizikai méréseire, ezeket laboratóriumban, valamint terepen végezték. A repedezett kőzetmasszívum kőzetfizikai paramétereinek meghatározása során érdekes anomália volt megfigyelhető, ez a vízszintes és függőleges feszültségek 6:1 arányában nyilvánult meg. A jelenséget a gyenge minőségű gránit rendkívüli repedezettsége is magyarázza. Az előadás után kialakult szakmai vitában számosan vettek részt, és a nukleáris hulladék elhelyezésének biztonsági kérdéseit tudakolták az előadótól.

Az ülés végén *dr. Lakatos István*, a bizottság elnöke adott tájékoztatást az MTA legújabb eseményeiről, kiemelve a tisztújítás fontosságát. A BTB a X. osztály doktori bizottságába tagként *dr. Somosvári Zsoltot*, póttagként pedig *dr. Bobok Elemért* delegálta. A Magyar Tudományos Akadémián *dr. Lakatos István* levelező és *dr. Pápay József* rendes tag székfoglalójára is sor került.

Az ülésen *dr. Szalai László* javasolta a IV. Béla által kiadott „Selmeczi Bányatörvény” 760 éves évfordulójának

méltó megünneplését. *Dr. Barátosi Kálmán* a 2007-ben Magyarországon megrendezésre kerülő Nemzetközi Bányamérő Konferenciára hívta fel a figyelmet.

(*Dr. Takács Gábor*)

Újabb eredmények a hazai tudomány-, technika- és orvostörténet köréből

(Ankét, Budapest, 2004. november 22–24.)

Etémában az idén 21. alkalommal szerveztek országos ankétot az MTESZ Tudomány- és Technikatörténeti Bizottsága, az MTA Tudomány- és Technikatörténeti Komplex Bizottsága, Egyetemtörténeti Albizottsága, a Magyar Orvostörténeti Társulat, az Országos Műszaki Múzeum, a Magyar Szabadalmi Hivatal, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Egyetemi

Könyvtára részvételével. A három helyszínen (MTESZ Pesti Konferencia Központ, a Magyar Szabadalmi Hivatal Garibaldi Klubja, Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár) a „Mérnök-, természettudós- és orvosdinasztiák, melyek befolyásolták Magyarország szellemi életét” témakörben hangzottak el előadások. A rendezvény védnöke az MTESZ elnöke, *Széles Gábor* volt, az elnöki tiszteket *prof. dr. Vizi E. Szilveszter*, az MTA elnöke és *prof. dr. Szabadváry Ferenc* akadémikus, az MTESZ Tudomány- és Technikatörténeti Bizottságának elnöke töltötte be. A három nap alatt, a plenáris előadásokat követően, négy szekcióban több mint 50 előadás hangzott el. Egyesületünket érintő tudományterületek, szakmák jeles művelőiről a következő előadások hangzottak el:

- „Mérnök-dinasztiák” szekcióban *Csath Béla*: „A Zsigmond-dinasztiá, három generáció”, *Tarnai András*: „A köz javára működni egy szívvel, lélekkel, barátsággal” – *Mechwart András* (1837–1907), *Maderspach Kinga*: „A

Maderspach-dinasztiá kialakulása az 1600-as évektől”.

- Az „Iparos- és gyároscsaládok Magyarországon” szekcióban *Porkoláb László*: „A Fazolák”, *Hadobás Sándor*: „Rudabányai bányászcsaládok”.

- A „Természettudós családok” szekcióban *Tóth János*: „A kapnikbányai szellemi műhely legnagyobb alakja, *Born Ignác*”, *Bartha Lajos*: „A Hell család a magyar kultúrában”, *Dr. Dobos Irma – Tóth Álmos*: „A Pantó család szerepe a magyar földtudományban”, *Póka Teréz*: „A két Szádeczky”, *Dr. Dobos Irma*: „A földtan kiváló művelői, a Vendl család tagjai”. A zárszót *dr. Vámos Éva* tartotta.

A rendezvénysorozat sikeréhez hozzájárultak az együttműködő partnerek: MTA Történelemtudományi Intézet, Magyar Történelmi Társulat, *Polányi Mihály* Szabadelvű Filozófiai Társaság, Hadtörténeti Intézet és Múzeum, Haditechnika-történeti Társaság, Technikatanárok Országos Egyesülete is.

(*dé*)

Bányászati-kohászati-földtani konferencia

Az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság meghívta az OMBKE tagjait a Nagyváradon 2005. március 31-én kezdődő konferenciára.

A konferencia célja:

Lehetőséget teremteni az erdélyi és magyarországi, ill. más államokbeli magyar szakembereknek tudományos eredményeik kölcsönös bemutatására, az ismerkedésre, kapcsolatteremtésre.

A Bányászati-kohászati-földtani konferencia délelőtti plenáris előadásait magyarországi és romániai meghívott szakemberek tartják.

A konferencia programja:

március 31. (csütörtök)

április 1. (péntek)

április 2. (szombat)

április 3. (vasárnap)

du.: regisztráció, elszállásolás

egész napos szakmai kirándulás

de.: konferenciamegnyitó

plenáris előadások

du.: szekcióelőadások

hazautazás

Jelentkezés, érdeklődés:

KONFERENCIA-TITKÁRSÁG

Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság

Postacím: RO-400750 Cluj, C.P. 1-140.

E-mail: emt@emt.ro

<http://www.emt.ro>

Kapcsolattartó személy:

Pap Tünde programszervező

Tel./fax: +40 264 594 042, +40 264 590 825

E-mail: tunde@emt.ro